

Interkommunalt arkiv for Buskerud, Vestfold og Telemark IKS

Saksbehandler
Torleif Lind, tlf 992 79 635

Vår dato
02.12.2019

Vår referanse
FA - C66, TI - &13/ 19/1721-
4

Deres referanse

Kulturdepartementet

Høringssvar - Forslag til ny lov om samfunnsdokumentasjon og arkiver

Interkommunalt arkiv for Buskerud, Vestfold og Telemark IKS (IKA Kongsberg) takker for muligheten til å høres om forslag til ny arkivlov. Høringssvaret sendes på vegne av IKA Kongsberg og følgende kommuner/fylkeskommuner:

Flesberg kommune	Flå kommune
Gol kommune	Hemsedal kommune
Hol kommune	Hole kommune
Kongsberg kommune	Krødsherad kommune
Modum kommune	Nes kommune
Nore og Uvdal kommune	Ringerike kommune
Rollag kommune	Ål kommune
Holmestrand kommune	Horten kommune
Larvik kommune	Færder kommune
Re kommune	Sande kommune
Sandefjord kommune	Svelvik kommune
Tønsberg kommune	Bamble kommune
Bø kommune	Drangedal kommune
Fyresdal kommune	Hjartdal kommune
Kragerø kommune	Kviteseid kommune
Nissedal kommune	Nome kommune
Porsgrunn kommune	Sauherad kommune
Seljord kommune	Siljan kommune
Skien kommune	Tinn kommune
Tokke kommune	Vinje kommune
Buskerud fylkeskommune	Telemark fylkeskommune

I det nedenstående vil «IKA Kongsberg» være ensbetydende med arkivinstitusjonen IKA Kongsberg og nevnte eiere.

&13/2019001721 - 4

Generell kommentar:

Arkivlovutvalget tar i sin utredning tak i sentrale utfordringer knyttet til dokumentasjon og arkiv. Det er mange positive trekk ved lovforslaget. Utvalget har blant annet modernisert språket, produsert en meget god formålsbestemmelse og foreslått en viktig utvidelse av virkeområdet til loven. I tillegg er det definert en rekke dokumentasjonsplikter som i all hovedsak synes å ta hensyn til den generelle samfunnsutviklingen. Alt dette kommenteres nedenfor.

En annen viktig endring som ligger i utredningen er bortfall av journalføringsplikten. Utvalget uttaler i kapittel 2.2 at «Dagens journalføringspraksis har bidratt til dårligere arkiver, og journalføringen har etter utvalgets syn utspilt sin rolle som instrument for å sikre pålitelig og ekte dokumentasjon». Utvalget peker i utredningen på hvordan dagens kommunikasjonsmetoder og prosessene som skaper dokumentasjon, gjør at mye dokumentasjon faller utenfor journalen. Utvalgets diskusjon omkring dette temaet er bare delvis utfyllende, og det vil etter IKA Kongsbergs mening være mulig å diskutere om dagens dårlige arkiver er *på grunn av* eller *til tross for* journalføringsplikten. Journalføringsplikten skal midlertidig videreføres med hjemmel i offentlighetsloven, men det kan også diskuteres om dette er tilstrekkelig fra et arkivfaglig synspunkt. Utvalget peker på at det må finnes, eller enkelt kan utvikles, gode løsninger som ivaretar de funksjonene journalen har i dag. IKA Kongsberg anbefaler at departementet gjør en svært grundig jobb knyttet til kravsetting og testing av slike løsninger *før* det åpnes for å fjerne journalføringsplikten.

I lovutkastet er det også en del bestemmelser der lovutvalget synes å trekke kunstige skiller mellom analogt og digitalt arkivmateriale (for eksempel i §§ 20 og 21). Etter IKA Kongsbergs mening er det vanskelig å forstå hvorfor analogt og digitalt skapt arkivmateriale prinsipielt skal behandles forskjellig. Dette gjelder i spørsmål knyttet til overføring til utlandet, ansvar for langtidsbevaring m.v.

Flere bestemmelser i lovutkastet kan også tolkes slik at utvalget mener det ikke nødvendigvis behøver å være det offentlige som skal ha det operative ansvaret for bevaring, tilgjengeliggjøring og annen forvaltning av offentlige arkiver (for eksempel §§ 24 og 26). IKA Kongsberg er sterkt kritisk til bestemmelser som åpner for at forvaltning av offentlig skapte arkiver skal kunne legges ut på anbud til private kommersielle aktører. Dette er så vidt vi kan forstå en praksis som svært få (om noen) land har åpnet for, og vil etter IKA Kongsbergs mening ikke være forenlig med utvalgets forslag til formålsbestemmelse for ny arkivlov. Nedenfor følger IKA Kongsbergs kommentarer til de enkelte bestemmelsene i lovutkastet.

§ 1. Lovens formål

For å sikre både forvaltningens og andre samfunnsaktørers forståelse for arkiv, er det viktig med en formålsbestemmelse som på en tydelig og forståelig måte forteller hva som er hensikten med loven. IKA Kongsberg mener arkivlovutvalget har formulert en meget god formålsbestemmelse. De overordnede verdiene beskrives godt i første ledd, og underbygges på en god pedagogisk måte med de ulike konkretiseringene i annet ledd.

Vi oppfatter lovteksten som både positiv, ambisiøs og tydelig i språket. Særlig positivt finner vi at det er understreket i lovutkastet at enkeltmenneskers rettigheter og enkeltmenneskers og gruppers behov for å kjenne egen historie og kultur skal ivaretas. (bokstav c) og f))

IKA Kongsberg anbefaler arkivlovutvalgets forslag til § 1 Lovens formål

&13/2019001721 - 4

§ 2. Virkeområde

Utvalgets forslag om å harmonisere lovens virkeområde med offentlighetslovens virkeområde er etter IKA Kongsbergs mening et etterlengtet og nyttig grep. I kommunal sektor har vi i mange år sett at forvaltning av viktige oppgaver har blitt organisert i ulike former for kommunale selskaper og interkommunale samarbeidsordninger. Selv om mange kommuner har vært flinke til å stille krav til selskapene om dokumentasjon av virksomheten, vet vi også at mye viktig samfunnsdokumentasjon har gått tapt som følge av at disse virksomhetene ikke har vært innenfor arkivlovgivningens virkeområde.

Arkivholdet i virksomheter omtales i bokstavene b) – d) har gitt stor grunn til bekymring for arkivhold generelt, men særlig i forhold til produksjon, sikring og bevaring av rettighetsdokumentasjon.

Denne utvidelsen av virkeområdet blir særlig viktig når plikten til å føre offentlig journal kan falle bort, da den plikten har vært den eneste «arkivplikten» til organ som faller inn under offentlighetsloven, men ikke under gjeldende arkivlov.

IKA Kongsberg anbefaler arkivlovutvalgets forslag til § 2 Virkeområde**§ 3. Geografisk virkeområde****IKA Kongsberg har ingen kommentarer til denne bestemmelsen.****§ 4. Forholdet til annen lovgivning****IKA Kongsberg har ingen kommentarer til denne bestemmelsen.****§ 5. Definisjoner**

IKA Kongsberg finner det positivt at flere begreper defineres i loven. Vi støtter i utgangspunktet skillet mellom «dokumentasjon» og «arkiv», da dette gir et enklere språk, og også er i tråd med internasjonal praksis. Vi finner det imidlertid uklart om begrepene «dokumentasjon» og «arkiv» er ment brukt for to adskilte kategorier (det som ikke skal langtidsbevares og det som skal langtidsbevares) fra det skapes, eller om det er tenkt slik at alt er dokumentasjon fra starten av, og så går noe over til å bli arkiv ved tidspunkt for overføring. Begrepene slik de er brukt i kapittel V. «Langtidsbevaring og tilgjengeliggjøring» av arkiver bidrar til denne uklarheten.

Vi finner det dessuten problematisk at det er ulik begrepsbruk i lov og forskrift, særlig når det gjelder bruken av begrepet «arkiv». Begreper som «avlevering», «deponering», «sletting», «minimering» og «virksomhetsrelatert kommunikasjon» kunne også med fordel vært definert i denne bestemmelsen

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 5, men etterlyser definisjoner av enkelte sentrale begreper som benyttes i lovteksten ellers.

&13/2019001721 - 4

§ 6. Dokumentasjonsstrategi

Tanken bak forslaget om en dokumentasjonsstrategi slik den beskrives i NOU 2019:9 er god. IKA Kongsberg tolker forslaget som en erstatning for, men også som en styrking av kravene som gjeldende lovverk stiller til arkivplan. Det kan selvfølgelig diskuteres om det er en dokumentasjonsstrategi eller en dokumentasjonsplan som er det rette begrepet, men IKA Kongsberg stiller seg i all hovedsak positive til kravene i § 6.

§ 6 annet ledd stiller krav om at dokumentasjonsstrategien skal vedtas av virksomhetens øverste organ minst en gang hvert fjerde år. Denne bestemmelsen griper direkte inn i offentlige virksomheters interne organisering av eget arbeid. I gjeldende lovverk er det øverste ansvaret for arkiv tillagt administrasjonssjefen. Vi finner ingen tilsvarende bestemmelse i det foreliggende lovforslaget som plasserer dette ansvaret noe annet sted, og regner med at dokumentasjon av virksomhetens arbeid fortsatt skal være et administrativt ansvar. Slik situasjonen har vært i dag, har enkelte kommuner og fylkeskommuner funnet det opportunt av hensyn til forankring, å legge arkivplan og andre styrende dokumenter for arkivarbeidet fram for kommunestyre eller fylkesting. I andre kommuner og fylkeskommuner har denne typen dokumenter blitt administrativt vedtatt. IKA Kongsberg har ingen erfaring som viser noen entydig effekt av det ene eller det andre. IKA Kongsberg mener heller ikke at utvalget argumenterer spesielt godt for et slikt pålegg. Vedtaksprosedyren for dokumentasjonsstrategien bør etter IKA Kongsbergs mening kunne bestemmes av virksomhetene selv.

IKA Kongsberg anbefaler arkivlovutvalgets forslag i § 6 første ledd

IKA Kongsberg anbefaler at det gjøres en grundigere vurdering av nytteverdien i § 6 annet ledd før man pålegger kommuner og fylkeskommuner krav med delegeringsforbud.

§ 7. Dokumentasjon i felles systemer

I kommunal sektor, og også i samhandling mellom forvaltningsnivåene eksisterer det en rekke felles systemer. Det er svært positivt at arkivlovutvalget griper tak i denne problemstillingen og foreslår en tydelig bestemmelse som plasserer ansvaret ett sted.

IKA Kongsberg anbefaler arkivlovutvalgets forslag til § 7 Dokumentasjon i felles systemer.

§ 8. Plikt til å dokumentere virksomhetens kommunikasjon

Slik IKA Kongsberg leser bestemmelsen i § 8 første ledd, er dette en presisering, men også en innskrenking av dagens bestemmelser om arkivplikt. Begrepet «ekstern kommunikasjon» kan vanskelig forstås på annen måte enn at det også omfatter bruk av sosiale medier, muntlige samtaler og andre former for kommunikasjon. Disse formene for kommunikasjon fanges i og for seg opp også i gjeldende lovverks teknologinøytrale definisjon av dokumentbegrepet, men utvalgets forslag kan her fungere som en presisering. At utvalget i annet ledd presiserer at virksomhetsrelatert kommunikasjon til og fra personer i ledende stilling skal dokumenteres, må i lys av første ledd bety at man her snakker om intern dokumentasjon. Dette kommer imidlertid etter IKA Kongsbergs mening ikke tydelig nok fram. I gjeldende lovverk er det lagt opp til at arkivskaper selv skal vurdere om det er hensiktsmessig å journalføre interne dokumenter. Dette betyr ikke at interne dokumenter faller utenfor arkivplikten. Dersom et internt dokument er opprinnelsen til en sak, er ledd i en

&13/2019001721 - 4

saksbehandling, er nødvendig for å forstå sammenhengen i en saksbehandling, eller ellers har verdi som dokumentasjon, skal det interne dokumentet arkiveres uavhengig av hva arkivskaper ellers har bestemt om journalføring.

Med utvalgets forslag til § 8, kan det være rom for tolkninger som gjør at viktig intern kommunikasjon som foregår utenfor ledelsesnivået ikke blir dokumentert.

I tredje ledd stilles krav om tilgjengeliggjøring av verktøy for automatisert dokumentasjon av all slags kommunikasjon. Dette er et krav som sannsynligvis ikke vil la seg oppfylle umiddelbart, og det vil være behov for en overgangsperiode der virksomhetene er fritatt fra dette kravet. Et slikt fritak åpnes det da også for i bestemmelsens fjerde ledd.

IKA Kongsberg mener at man i det videre arbeidet med lovforslaget må vurdere en tekst som pålegger dokumentasjon av virksomhetsrelatert intern kommunikasjon, uavhengig av om dette er på ledelsesnivå eller ikke.

§ 9. Plikt til å dokumentere informasjonssystemer, databaser, registre mv.

Etter IKA Kongsbergs mening har utvalget i denne bestemmelsen foretatt to svært nyttige grep. I første ledd ligger det et krav med en tidsangivelse. Bestemmelsen må tolkes slik at dokumentasjon og beskrivelser av informasjonssystemer skal foreligge *før* systemet tas i bruk. Denne bestemmelsen vil i stor grad kunne bidra til bedre, sikrere og mer effektiv bevaring av systemene i ettertid. I tredje ledd fastslås det at systemleverandørene ikke lenger kan hindre at arkivinstusjonene bruker systemdokumentasjon og systembeskrivelser i arbeidet med å langtidsbevare dokumentasjonen som ligger i systemene. Begge disse grepene har tidligere vært etterspurt, og IKA Kongsberg ser positivt på at utvalget har foreslått å ta dette inn i lovteksten.

IKA Kongsberg anbefaler arkivlovutvalgets forslag til § 9 Plikt til å dokumentere informasjonssystemer, databaser, registre mv.

§ 10. Plikt til å dokumentere ved automatisert rettsanvendelse

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 10 uten ytterligere kommentarer.

§ 11. Plikt til å dokumentere avgjørelser mv.

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 11 uten ytterligere kommentarer.

§ 12. Dokumentasjonsplikter i annet regelverk

IKA Kongsberg har ingen kommentarer til denne bestemmelsen.

§ 13. Plikt til å dokumentere ut fra konkret vurdering. Offentlige utvalg.

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 13 uten ytterligere kommentarer.

§ 14. Rett til å velge hvordan plikt til å dokumentere skal ivaretas

IKA Kongsberg har ingen kommentarer til denne bestemmelsen.

§ 15. Pålegg om å dokumentere

IKA Kongsberg har ingen kommentarer til denne bestemmelsen.

&13/2019001721 - 4

§ 16. Krav til forvaltning av dokumentasjon

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 16, og mener annet ledd a) til e) er viktige presiseringer som vil bidra til at arkivskapere kan ivareta dokumentasjonspliktene i §§ 8 - 15 på en god og betryggende måte.

§ 17. Tilgjengeliggjøring av dokumentasjon. Eierskap

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 17 uten ytterligere kommentarer.

§ 18. Forbud mot sletting

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 18 uten ytterligere kommentarer.

§ 19. Plikt til vedlikehold

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 19 uten ytterligere kommentarer.

§ 20. Forbud mot overføring av ikke-digital dokumentasjon til utlandet

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 20 uten ytterligere kommentarer

§ 21. Overføring av digital dokumentasjon til utlandet

IKA Kongsberg er skeptiske til å trekke kunstige skiller mellom digital og ikke-digital dokumentasjon. Spørsmål knyttet både til informasjonssikkerhet og dokumentasjonssikkerhet ved skylagring i utlandet er komplekse, og IKA Kongsberg stiller spørsmål ved om rekkevidden av denne bestemmelsen er tilstrekkelig utredet.

Etttersom det allerede er tillatt å benytte utenlandske skytjenester i dannelsesfasen, forutsatt at dokumentasjonen blir løpende lagret på servere i Norge, er det også noe vanskelig å se en nytteverdi som rettferdiggjør risikoen ved å tillate slik skylagring.

Vi viser samtidig til vår høringsuttalelse – ny forskrift om offentlig arkiv - § 22, datert 10.01.2017 (Kulturdepartementets ref: 16/1984-)

IKA Kongsberg vil fraråde utvalgets forslag til § 21 på bakgrunn av ovenstående argumentasjon.

§ 22. Informasjon om behandlingsansvar og felles behandlingsansvar

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 22 uten ytterligere kommentarer.

§23. Personopplysninger om avdøde personer

Etter personvernforordningen gjelder ikke loven for døde personer, men dersom opplysninger om en død person samtidig er en opplysning om en levende person kan forordningen tre i kraft.

I henhold til ny arkivlov skal opplysninger om avdøde personer anses som personopplysninger 20 eller 10 år etter sin død. Er ikke dødstidspunkt kjent skal opplysningen anses som en personopplysning i 110 år.

Det kan potensielt være store forskjeller i tidsanvendelsen, da en opplysning kan anses som en personopplysning i 20 år etter noen død, eller man anser opplysningen som en personopplysning i 110 år. Det framstår noe uklart om dette betyr 110 år etter personens fødselsår eller fra datering av opplysningen. Dette bør tydeliggjøres i loven.

Utvalget gjør godt rede for bestemmelsen i kap. 10.5.2, men lovteksten er for uklar, og man

&13/2019001721 - 4

kan lett se for seg ulike tolkninger.

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 23, men etterlyser en tydeliggjøring av bestemmelsene og en klargjøring av lovteksten som minimerer faren for feiltolkninger.

§ 24. Behandling av personopplysninger for arkivformål i allmennhetens interesse
IKA Kongsberg mener utvalgets forslag til § 24 er både tydelig og positiv, men stiller spørsmål ved formuleringen «Også andre virksomheter kan ha slikt behandlingsansvar når dette er godkjent av Datatilsynet [...]» Dersom dette betyr museer, privatarkivinstitusjoner og lignende har ikke IKA Kongsberg noen annen kommentar enn at det burde presiseres. Dersom det betyr virksomheter som ikke er offentlig eid, men som skal kunne forvalte offentlig arkivmateriale, vil IKA Kongsberg på det sterkeste fraråde dette.

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 24, men oppfordrer til en klargjøring av formuleringen nevnt ovenfor.

§ 25. Unntak fra den registrertes rettigheter ved behandling av personopplysninger for arkivformål i allmennhetens interesse

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 25 uten ytterligere kommentarer.

§ 26. Overføring av dokumentasjon til langtidsbevaring

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 26 uten ytterligere kommentarer.

§ 27. Minimering av personopplysninger ved overføring til langtidsbevaring

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 27 uten ytterligere kommentarer.

§ 28. Ansvar for langtidsbevaring og tilgjengeliggjøring

IKA Kongsberg har ved flere anledninger problematisert åpningen for at private kommersielle aktører har kunnet finne et marked i forvaltning av offentlig arkivmateriale. Dette er et fenomen som, så vidt vi kan forstå, er spesielt for Norge. Forvaltning av offentlige arkiver er et vidt fagfelt som krever høy grad av kompetanse, tillit og legitimitet. Når økonomisk gevinst kommer inn som en grunnleggende faktor i dette arbeidet, er det grunn til å frykte for prioriteringen av disse momentene. Dersom utviklingen fører til at samfunnet får lavere grad av tillit til virksomheter som forvalter offentlig arkiv, vil lovutvalgets forslag til formålsbestemmelse også i stor grad bli skadelidende. IKA Kongsberg mener ny arkivlov må gi tydelige bestemmelser om at offentlig arkiv skal langtidsbevares i den offentlige virksomheten selv, eller i en offentlig eid arkivinstitusjon.

IKA Kongsberg stiller også spørsmål ved formuleringen i § 28 annet ledd: «Nasjonalarkivet skal tilby kommuner og fylkeskommuner langtidsbevaring av digitale arkiver til selvkost». Her opererer utvalget igjen med et kunstig skille mellom analoge og digitale arkiver.

Bestemmelsen kan også oppfattes som en særbehandling av kommuner og fylkeskommuner som ikke tidligere har satset på kompetanse om bevaring av digitalt skapt arkivmateriale i egen regi eller gjennom en kommunal arkivinstitusjon. IKA Kongsberg mener formuleringen bør være «Nasjonalarkivet skal sørge for utvikling av løsninger for langtidsbevaring av digitale arkiver for hele arkivsektoren»

IKA Kongsberg anbefaler at det videre arbeidet med ny arkivlov § 28 tar hensyn til – og

implementerer innspillene ovenfor.

§ 29. Mediekonvertering

IKA Kongsberg mener tredje ledd i bestemmelsen er unøyaktig, og finner heller ingen god argumentasjon i utredningen for denne bestemmelsen.

For det første er det ikke argumentert for å opprettholde det tradisjonelle tidsskillet 1950/1951. I kommunal sektor vil et langt mer naturlig skille være knyttet til innføring av kommuneloven i 1992.

Mediekonvertering for tilgjengeliggjøring er et meget godt grep som stadig flere virksomheter tar i bruk. Mediekonvertering med påfølgende destruksjon av originaldokumentene medfører derimot store faglige utfordringer. Disse utfordringene er blant annet knyttet til bevaring av arkivenes kontekstuelle informasjon, bevaring og tilgjengeliggjøring, informasjonssikkerhet osv. IKA Kongsberg ser ikke at dette er tilstrekkelig redegjort for i utredningen, og mener at lovteksten i § 29 tredje ledd er for utydelig.

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 29 første, annet og fjerde ledd. IKA Kongsberg anbefaler ikke lovutvalgets forslag til § 29 tredje ledd slik det foreligger. IKA Kongsberg oppfordrer til at tidsskillet 1950/1951 revurderes, og at kravene knyttet til mediekonvertering med påfølgende destruksjon skjerpes og tydeliggjøres på en måte som forhindrer dokumentasjonstap på grunn av skjønnsmessige vurderinger.

§ 30. Overføring til langtidsbevaring hos Nasjonalarkivet

IKA Kongsberg har ingen kommentarer til denne bestemmelsen.

§ 31. Krav til beskyttelse av ikke-digitale arkiver

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 31 uten ytterligere kommentarer.

§ 32. Plikt til å gjøre tilgjengelig

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 32 uten ytterligere kommentarer. (se nummer 3 «annet hensiktsmessig lokale»

§ 33. Bortfall av taushetsplikt etter overføring til Nasjonalarkivet

IKA Kongsberg har ingen kommentarer til denne bestemmelsen.

§34. Koordineringsansvar for langtidsbevaring av private arkiver. Tilsyn

IKA Kongsberg mener det er positivt at fylkeskommunen får eksplisitt ansvar for å sørge for private arkiver «av vesentlig regional betydning». Ved dette grepet sørger loven for å sikre en større del av privatarkivene, og slik sett korrigerer noe av den store skjevheten i bevaringen av den samlede samfunnsdokumentasjonen.

Det er en viss fare for at sammenstillingen av Nasjonalarkivets og fylkeskommunenes ansvar for «å sørge for» bevaring av privatarkiver med «vesentlig nasjonal/regional betydning» vil kunne tolkes for restriktivt - dersom de relativt strenge vurderingskriteriene for hva Riksarkivet i dag tar ansvar for nasjonalt skal legges til grunn for fylkeskommunenes vurdering av hva som har «vesentlig betydning» regionalt. Det er også en viss fare for at «vesentlig regional betydning» kan favorisere større bedrifter og foreninger i hver region, og sentrum over periferi m.v. og slik føre til en skjevhet og underrepresentasjon av mindre aktører som hver for seg

kan ha mindre regional betydning, men samlet sett – på nasjonalt plan – kan ha stor kulturhistorisk verdi.

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til §34, men etterlyser en nærmere angivelse av hvilke typer privatarkiv som har «regional betydning» og «vesentlig regional betydning»

§ 35. Bevaring og registrering

IKA Kongsberg har ingen kommentarer til denne bestemmelsen.

§ 36. Vilkår om begrenset tilgang til private arkiver

IKA Kongsberg har ingen kommentarer til denne bestemmelsen.

§ 37. Særsilt værnerverdige arkiver

IKA Kongsberg anbefaler lovutvalgets forslag til § 37 uten ytterligere kommentarer.

Med vennlig hilsen

Wenche Risdal Lund
Daglig leder

Torleif Lind
Fagleder

Dette dokumentet er ekspedert uten underskrift